

Punts de vista

UN ALTRE CURS QUE S'ACABA

Hola a tots i a totes!!! Aprofite aquest apartat per a deixar unes línies sobre la meua estada entre vosaltres.

Per a mi ha sigut una experiència molt gratificant i de la qual segur en trauré molt de profit. En primer lloc, perquè he tingut l'ocasió de conèixer i convida amb gent de la que he après moltes coses que m'han fet sentir acollida de seguida, sobretot al principi del curs, on vas un poc "perduda". En segon lloc per poder treballar de forma diferent a la d'altres escoles, fent un projecte comú dut endavant entre tots els membres de la comunitat educativa. Per últim, poder establir un contacte amb el alumnes més personal, introduint-me un poquet en les seues vides.

Des de la meua àrea he pogut contribuir en la realització de moltes activitats, que mirades al principi de curs semblava que no les podríem dur a terme..., i alguna s'ha escapat!, però d'altres, com la neu, les eixides ecològiques, el festival nadalenc, Carnestoltes .... s'han realitzat de forma satisfactòria.

M'ha agradat molt la forma de funcionar de l'escola. Gràcies al projecte he conegut indrets dels quatre pobles que no haguera conegut mai.

A mode de conclusió, només dir-vos que mirant cap enrere veig que hem fet junts moltes coses, i que sense la vostra ajuda no hagueren pogut fer-se realitat. Moltes gràcies a tots!!.

CARME BADENES, MESTRA D'ANGLÉS

És estrany! Abans, quan era més jove, escoltava que la gent deia: "Com passa el temps! Sembla que era ahir quan..." Jo els sentia i no em pareixia que la cosa fóra així. El meu temps, segurament, no corria com el dels altres. Però...ah! No sé quina rara conjunció astral s'ha donat. A la millor tot es redueix al fet que la Terra ha pegat unes quantes voltes més al Sol. Serà això? Ho serà! Xiquets: enguany el temps ha volat! Què dic volat! Fugit! Esfumat! Evaporat! No sé com, però la sensació que fa no

res començàvem a preparar el curs, que si llistats, que si reunions de programació, que si plans per a les eixides, que si el projecte, que...De dilluns a divendres que si ara Benlloch, que si la Torre, que si la Pobla (als de Vilanova, us he enyorat molt enguany!). I tornem a començar. Reunions de dimecres...vinga a engrescar-nos en tasques diferents. I, hala! Una altra setmana. I arriba Nadal, amb els seus festivals. L'exposició d'instruments itinerant. Després, Carnestoltes. L'estança a la granja escola i a la neu. En girar el cantó, ja fèiem mones. Les visites als campanars, ermites, ajuntaments, carrers...entrevistes a personatges il·lustres. Dos dies més, com qui diu, i ja tenim l'estiu aquí. I... quan hem treballat? es preguntarà algú. No, no us penseu que en aquest CRA nostre tot és festa i rebombori: n'hi ha... i molt!, però de treballar, que ningú ho dubte: com els que més. Serà aquesta la fórmula màgica? Serà que quan es treballa a gust la feina deixa de ser una obligació per convertir-se en un goig diari? I si és la sort de tindre davant uns xiquets i xiquetes amb capacitat de sorprendre's? Potser la relació d'amistat establerta amb els companys? I per què no uns pares que no dubten en ajudar a una escola oberta al poble? En un món ple de contingències, és difícil arriscar-se a contestar categòricament tots aquests interrogants. Sabeu què? Aniré a caminar una bona estona i hi pensaré. Encara que, de moment, ja se m'acud una resposta: "Tot juntet i barrejat i aquest any...ja està enforat!"

Gràcies a tots per aquest any tan meravellós que m'heu fet viure.

Carme Badenes, mestra itinerant d'anglès

ARA FA TRETZE ANYS

Recorde, com si fos ahir, que em van donar la plaça de la Pobla i, un dia del mes de juny, vaig vindre a parlar amb la mestra perquè m'explicara "tot" sobre esta escola.

Una de les coses que em va dir va ser que, sols hi havia una mestra amb dotze alumnes de quatre i cinc anys, i com a excepció tres de tercer, perquè normalment quan acabaven pre-escolar se n'anaven a l'escola de Vilafamés.

Com tots sabeu, en l'actualitat, hi ha cinquanta-set alumnes, quatre mestres fixos i dos d'itinerants compartits amb el CRA. Com han canviat les coses! Qui ho havia de dir!

El que puc assegurar que no ha canviat, ha sigut la calorosa acollida que vaig rebre quan vaig arribar a la Pobla, el curs 91-92.

Cada dia, al llarg de tretze anys, m'he sentit estimada i recolzada en la feina. Què bonic és treballar així!!!

No puc explicar tot el que he viscut però, ara, recordant aquests anys, se'm fa un nus a la gola quan, em venen a la memòria els moments tant agradables que he passat, els acomiadaments de cada curs dels alumnes de sisè, les posteriors visites que m'han fet i que m'han omplert de satisfacció ... Han sigut tantes i tantes coses que sols puc donar les gràcies a tots: als mestres per la seua amistat i ajuda, als alumnes per estimar-me i fer que cada dia fos diferent i agradable, als pares per mostrar-me el seu agraïment, a l'Ajuntament per donar-me el seu recolzament. A tots i a totes ... us recordaré sempre.

Sembla un acomiadament però, en realitat no ho és perquè jo, des de Benlloch, continuaré treballant pel CRA i per la nostra comarca, com fins ara.

